

X. Kollektive Aftaler i Landbruget.

Paa den XI. Konference i 1928 blev det vedtaget at paalægge det internationale Arbejdsbureau at foretage en Undersøgelse af Spørgsmaalet om kollektive Aftaler i Landbruget til Forbedring af Landarbejdernes Kaar. Man henviste til, at Sociallovgivningen angaaende Landbrugsarbejderne i mange Lande stod langt tilbage for Sociallovgivningen til Fordel for Industriarbejderne og andre Arbejdere, og at kollektive Aftaler angaaende Arbejdsforholdene i Landbruget vilde kunne være egnede til at forberede en egentlig Sociallovgivning for Landbrugsarbejderne. I Overensstemmelse med en Resolution paa en senere Konference havde Bureauet til Brug for den XVII. Konference udarbejdet en Rapport om dette Spørgsmaal, hvilken Rapport blev henvist til Behandling i et særligt Udvalg. Af Udvalgets Betænkning fremgaar, at der er Enighed om, at kollektive Aftaler angaaende Arbejdsforholdene i Landbruget vil kunne medføre betydningsfulde Fordele for Landbrugsarbejderne, men at den fornødne Beskyttelse for Landbrugsarbejderne ikke kan tilvejebringes alene ved saadanne Foranstaltninger; medens i mange Lande Spørgsmaalet om Løn, Arbejdstid og Hviledag paa fyldestgørende Maade kan ordnes ved kollektive Aftaler, vil andre Spørgsmaal, saaledes Spørgsmaal om Socialforsikring og Beskyttelse af Kvinder og Børn, kun kunne løses ved Lovforanstaltninger. Betænkningen omtaler endvidere, at i Lande, hvor Forsøg paa Tilvejebringelse af kollektive Aftaler er mislykkedes, har Foranstaltninger til Kontrol af Lønninger i Henhold til Lovbestemmelser ført til tilfredsstillende Resultat. Endelig fremhæver Betænkningen, at visse Mangler ved kollektive Aftaler, navnlig den Omstændighed, at uorganiserede Arbejdsgivere kan unddrage sig Forpligtelserne efter paagældende Aftaler, kan afhjælpes, hvis de kollektive Aftaler faar Lovkraft.

Konferencen vedtog at oversende Udvalgets Betænkning til Styrelsesraadet til eventuel videre Foranstaltning.
